

Проповед 264

Възкресението на Исус Христос

Прочит: 1. Коринтяни 15,1 - 11

Скъпи братя и сестри,

Възкресение е! Исус Христос възкръсна от смъртта! Исус Христос победи греха. Той дойде на тази земя, бе разпънат и унижаван, за да донесе живот на всеки един от нас. Честито Възкресение Христово! Христос възкръсна от мъртвите и това е най-важното послание, достигало до тази земя. Няма друго подобно на него. Бог дойде, страда за нас, разпънат бе, умря за нашите грехове и възкръсна. Исус Христос, Божият Син, възкръсна от смъртта и дойде при нас, за да ни възвести това. Нашият свят не може и не иска да разбере значимостта на тази новина, но ние знаем, ние съзнаваме, че тя е безценна - тя означава, че смъртта е победена, че ние можем да очакваме вечния живот. За нас като християни няма и не може да има новина по-голяма от тази, която се възвестява на този ден, а именно, че Христос е жив. За това ни говорят и трите текста, които прочетохме днес. Възкресението е много специално нещо, но е и най-лесното нещо за един Бог, чиято любов няма край. За съжаление, ние хората не вярваме дори и в най-очевидните неща. Веднъж в един регионален вестник излязла обява, че ако клиентите, които са взели заем от една банка, отидат там между 13 и 15 часа, всичките им дългове ще им бъдат опростени. Много хора прочели обявата, но никой не и повярвал. Една група мъже стояли в кръчмата и се шегували колко ли глупаци ще има, които ще повярват на това и ще отидат в банката. Когато хората от тази компания си отивали по домовете, видели един човек, който танцувал по улиците на града от радост. Те го спрели и го попитали какво толкова е станало, че се радва така силно. Той им отговорил: Ами излезе едно съобщение във вестника, че банката ще опрощава дългове. Изглеждаше невероятно, но аз отидох; бяхме много малко хора и те ни опростиха дълговете до последната стотинка. Другите се спогледали и погледнали часовниците си - било обаче твърде късно. Възкресението е безплатно, то е достатъчно за всички, който пожелае може да бъде спасен, който иска може да има вечен живот. Ние хората, обаче, често не знаем какво искаме. За това ни говори и една древна легенда. Тя ни разказва за един кентавър, който - като всички кентаври, бил полумъж, полукон. Един следобед, както се разхождал, усетил, че е гладен. Тогава се запитал: Какво да ям - хамбургер или люцерна? Люцерна или хамбургер? И като не могъл да вземе решение, останал гладен. Вечерта му се доспало и пак се запитал: Къде да спя - в обора или в хотела? На хотел или в обора? И като не могъл да реши, не спал. Като не ял и не спал, кентавърът накрая се разболял. Пак изпаднал в дилема: Кого да извикам - лекаря или ветеринаря? Ветеринаря или лекаря? Като бил болен и не можел да реши дали да ходи на лекар или на ветеринар, накрая умрял. Ние много приличаме на този кентавър в своята нерешителност, приличаме на един роб, който сънува, че е свободен, но когато е буден, никога не предприема нищо, за да се освободи. Бог е направил всичко за нас - Той е изработил нашето Спасение на кръста на Голгота и ни е поканил да дойдем и да го приемем. От нас не се иска да носим нищо със себе си, само да сме готови да приемем това, което ни е дал от цялото си сърце. Възкресение е дар. Апостол Павел насърчава коринтяните да не забравят това.

1. Христос умря за греховете ни. **"Защото първо ви предадох онова, което и приех, че Христос умря за греховете ни според Писанията;"** Пишейки на Коринтяните за това какво да не забравят, апостол Павел започва с факта, че Исус Христос е умрял за греховете ни. Някои казват, че можем да се спасим чрез нашите постижения, но ние от опит знаем, че каквото и да направим, колкото и да постигнем, нашите усилия не стигат, не можем да спасим сами себе си. Други твърдят, че Бог е милостив; и щом е толкова милостив, Той ще иска да ни спаси, независимо какво правим, независимо колко често се проваляме. Трети пък считат, че Бог въобще няма. Павел вика на помощ Писанията. Това е важно доказателство. Исус Христос е обявен и пророкуван много преди да се роди на тази земя, Той е засвидетелстван в много пророчества. Писанията потвърждават това. И пак според тези Писания, човек е съгрешил и то така, че грехът го е разделил от Бога - няма голям или малък грях, всеки един грях, всяко нещо, което сме сторили срещу Бога, срещу Неговите заповеди и изисквания, ни отделя от Него. Лекомисленото отношение към греха има последствия и те са по-сериозни, отколкото можем да си представим. Това не е нещо, което е било така само по времето на пророк Исая или апостол Павел, това е така и днес. Ние, хората, сме лекомислени и допускаме лесно греха, а той, веднъж влезе ли в живота ни, не иска да ни остави. Допускането на греха има последствия. Хората не само не съзнават греховете си, не само не разбират, че се нуждаят от спасение, но и не виждат Бога. Въпреки това, Бог положи нашите грехове, греховете, които не съзнаваме, греховете, за които дори не искаме да знаем, положи ги върху Своя Син. Нашето наказание бе положено върху раменете на Исус Христос. Исус Христос, Божият Син, се натовари с всеки наш грях и заплати цената, които ние трябваше да платим. Това, ни казва апостолът, не е човешко откритие, това е Божият промисъл. Нашето спасение има здрава основа в жертвата на нашия Господ и спасител Исус Христос.

2. Христос бе погребан и възкръснал: **"че беше погребан; че беше възкресен на третия ден според Писанията;"** Исус Христос не само умря за греховете ни, но и бе погребан, и след това възкръсна. Това също е предсказано в книгите на Стария завет. Пророк Осия 6, 2 ни казва: **"След два дни ще ни съживи, на третия ден ще ни въздигне; и ще живеем пред Него."** Това, което пише пророк Осия, се отнася за Исус Христос - ясно пророчество за неговия престой в гроба и за Възкресението Му. Но не може да не направи впечатление, че Пророк Осия не говори просто за съживяването на Божия Син, а за нашето съживяване, на нас, хората. Исус Христос възкръсна и даде живот на нас, хората. Възкресението е важно, защото то преобръща един естествен процес, наложен от греха - смъртта. Чрез Възкресението се показва, че смъртта няма вече власт над хората, че смъртта може да бъде преобръната чрез делото на кръста. Затова и Павел подчертава, че Исус Христос е умрял, бил е погребан, след което е и възкръснал. След Исус Христос, смъртта не е край и окончателно пристанище, тя е само една врата, през която се влиза във вечността. Във всеки случай, през вековете много често хората са се усъмнявали във Възкресението. Един съмняващ се във Възкресението човек задал на английския физик Исаак Нютон следния въпрос: "Как Бог може да сътвори от веднъж разпадналото се на прах тяло отново човек?" Нютон се засмял, взел малко прах от земята, смесил го с много фини метални стърготини и попитал на свой ред човека: "Как можем да разделим пепелта от металния прах?" Човекът не можал да отговори; тогава ученият взел един магнит и го насочил към сместа, така че всички метални стърготини се събрали върху магнита. Нютон казал: Бог е създал и човека, и магнита. Щом е направил магнита така, че да може да събере всички метални частици, защо да не може да събере и човека от праха. Щом не се съмнявате в силата на магнита, не се съмнявайте и в силата на Бога да ни възкреси. Много хора днес отхвърлят Възкресението, но това не пречи на факта, че Възкресение има. След делото на Исус

Христос на Голгота, след победата му над смъртта и Възкресението, ние можем също да възкръснем. Възкръсването на Исус Христос от смъртта ни дава правото и ние да бъдем възкресени. Доверете се на Бога. Този, който е пожертвал единствения Си Син за нас, ще ни възкреси за нов живот. Нашата вяра, вярата в Исус Христос, не е възможна без вярата във Възкресението. Без да има Възкресение, казва апостол Павел, празна е нашата вяра. Исус Христос възкръсна и това ни дава правото да знаем, да имаме сигурност, че смъртта е обратима, че има шанс и за нас, че можем да се надяваме на възкресение и за нашите провалени животи, както и на възкресението ни за вечен живот.

3. Делото на Исус Христос е засвидетелствано от много хора. Често ме питат кое е най-доброто и най-силното доказателство за делото на Исус Христос. И това е въпрос, над който си струва да се замислим. Библията изобилства с доказателства за Божия Син, а историческите факти, както и фактите от археологията потвърждават истинността им. И въпреки че съществуването на Исус Христос, делото Му, смъртта и Възкресението Му могат да бъдат доказани по безспорен начин чрез Писанията, историята и археологията, има по-голямо доказателство за това, че Той е жив. Голямото доказателство, че Исус е жив, са променените човеци и техният нов живот. Апостол Павел говори за много свидетели, които са видели Исус жив след Възкресението Му: **"и че се яви на Кифа, после на дванадесетте, че след това се яви на повече от петстотин братя наведнъж, от които повечето и досега са живи, а някои починаха; че после се яви на Петър, тогава на всички апостоли; а от всички най-накрая се яви и на мене, като на някой изтърсак."** Хора, които по време на написването на това послание са били още живи и са имали възможност да потвърдят или оспорят Възкресението. Забележете - апостол Петър, после дванадесетте - после цели петстотин човека наведнъж, а накрая и самият апостол Павел. Тези хора, които преживяха смъртта и Възкресението на Спасителя, промениха живота си и то по такъв начин, че станаха неузнаваеми след това. Тези, които се изпокриха до един при разпъването Му, след Възкресението станаха смели свидетели за Божията любов. Заради Бога бяха готови да отидат дори и в смъртта. Това е голямото свидетелство. Вярата се нуждае от разпятие, смърт и Възкресение, но не може без свидетели на това Възкресение, не може без променени хора. Това е най-великото свидетелство и доказателство, че Исус Христос е победил греха и е възкръснал - чрез Неговото дело, ние имаме силата да променяме живота си. Апостол Павел посочва най-глямото доказателство за възкресението - самият той.

4. Променен чрез Божията благодат. Апостол Павел беше безспорно много надарен и умен човек. Той беше запознат с всичко, което културата или знанието можеше да му даде, имаше добра и доходоносна професия - правеше шатри, което по онова време е било доста престижна професия. За много хора по онова време, Павел имаше образование и професия, които не можеха да бъдат достигнати. За апостола, обаче, същественото и голямото, това, което беше отгласнало живота му в правилната посока, беше Божията благодат: **"Но с Божията благодат съм, каквото съм;"** Бог беше променил апостола, срещата Му с Павел, беше отгласнала живота на апостола в съвсем различна посока - беше го превърнала от гонител в разпространител на християнството. Ние до голяма степен дължим християнизиранието на Европа на делото на апостол Павел. Това, което промени Павел, не бяха неговите способности и сили, а Божията благодат. Тази незаслужена милост го превърна от обикновен човек в Божий човек. Срещата с факта на Възкресението, с Възкръсналия, винаги води до промяна - тя променя живота, ценностната система, целите. Когато Бог ни срещне със Своята любов, ние вече живеем за Него. Или, както казва самият апостол, "Вече не аз живея, а Христос живее в мен, а живота, който живея, живея го с вярата в Божия Син, който ме възлюби и предаде Себе

Си за мен." Толкова голяма е силата на Божията благодат, толкова променяща може да бъде. Тази благодат ни превръща в особени хора, чрез нея ние ставаме Божии деца, ставаме Божии хора.

5. Ние сме Христови. Когато приемем Божията благодат, когато осъзнаем какво Бог е направил на Голгота за нас, тогава ние следва да се променим - Възкресението трябва да ни промени: **"и дадената ми Негова благодат не беше напразна, но се трудих повече от всички тях - не аз обаче, а Божията благодат, която беше с мен. И така, било че аз се трудих повече, било че те, така проповядваме и те, и аз, и вие така сте повярвали."** Апостолът беше променил начина си на живот, имайки една единствена цел - да каже на хората за благодатта на Бога. Исус Христос е жив. Той дойде, победи смъртта и възкръсна, за да даде живот на всеки един човек. Той не иска нито един човек да погине, но да има вечен живот. Затова и ние трябва да се стремим към това. Повярвалият в Бога човек трябва да има стремеж към вечността, но и стремеж към това да сподели вестта за Спасението с хората около себе си. Бог иска да ни освободи от теглото на греха и иска да освободи всеки един човек. Който е бил освободен, не иска да остави другите да страдат. Това беше и движещата сила за апостола. Той не искаше да остане бездееен, осъзнаваше, колко тежко е за хората, които не знаят, че могат да бъдат спасени. Библията ни свидетелства, че вярата трябва да бъде споделяна. Особено когато говорим за Възкресение. Ако четете евангелията, както и целия Нов завет, между прочем, ще видите, че вестта за Възкресението се разпространява лавинообразно. Жените, които първи разбраха, отидоха и казаха, после апостолите казаха на други и така нататък. Какво би станало, ако тези, които научаха, си мълчаха - нищо нямаше да се получи. Когато станеш Божий човек, когато вестта за голямата Божия благодат дойде до теб, когато разбереш, че Исус Христос е умрял и възкръснал за теб, за да те освободи от теглото на греха, трябва да станеш активен, трябва да споделиш вестта с всички онези, които живеят без надежда и посока. Това е възкресенската вяра, вярата че твоят Спасител е жив, вярата, че смъртта няма вече сила над човека, вярата, че след срещата ни с възкръсналия Спасител, ние имаме шанса да започнем нов живот - живот като Божии деца, под Неговата благодат, вървейки към вечността.

б. Възкресение за нас. Задавали ли сте си въпроса какво означава за вас лично фактът, че Исус Христос е умрял на кръста на Голгота и възкръснал от смъртта. Ако не сте, може би е добре да го направите. Защото, ако ние, християните, не съзнаваме какво означава за нас факта, че имаме жив Спасител, ние сме тръгнали в погрешната посока и не се различаваме по нищо от идолопоклонниците. Ние имаме жив Спасител. Това го няма никъде. Един единствен е живият Бог - Той изпрати за нас Сина Си. За мен лично фактът, че Исус Христос е умрял на кръста на Голгота и възкръснал от смъртта, означава едно единствено нещо, може да се опише с една единствена дума - живот. Чрез делото на Исус Христос, Бог ни дава живот, истински живот, вечен живот, изобилен живот. Много повече от това, което този свят иска или може да ни даде. Бог ни дава живот и ние трябва да го ценим.

7. Заключение. Исус Христос дойде и умря за греховете ни, промени живота ни, даде ни шанс да живеем вечно. Той не остана в гроба, но победи смъртта и възкръсна. Ние сме свидетели на това възкресение. Не физически, но сме усетили и разбрали. Бог даде живота си за нас, даде ни Своята благодат; от нас се иска да направим стъпката към Него, да Му предадем живота си и да Го следваме - да Го следваме по пътя към вечността. Бог ни обича. Той умря и възкръсна за да живеем ние. Честито Възкресение Христово! Христос възкръсна! Наистина Възкръсна! Амин.